

jeg, at man skal være opmærksom på, at efterlønnen forudsætter en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet – en tilbagetrækning, der kan ske op til 7 år før den almindelige folkepensionsalder – og at der derfor ikke kan gives ubegrænset adgang til ophold i udlandet med en risiko for ukontrollerbar erhvervsaktivitet.

Der er endvidere i begrundelsen henvist til muligheden for, at lønmodtagere på sabbatorlov kan tage ophold i udlandet i den fulde orlovsperiode. Jeg finder, at de to ordninger er af væsentlig forskellig karakter ikke mindst med hensyn til varigheden.

Jeg finder således ikke på nuværende tidspunkt anledning til at overveje en ændring af reglerne om efterlønsmodtageres ret til midlertidigt at opholde sig i udlandet.

Spm. nr. S 423

Til undervisningsministeren (8/12 94) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at der er et tilstrækkeligt antal egnede praktiksteder for de pædagogstuderende, bl.a. i forhold til specialpraktikken?«

Svar (20/12 94)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Efter pædagoguddannelseslovens § 15 skal amtsrådet og kommunalbestyrelserne i samarbejde stille egnede praktikpladser til rådighed for uddannelsen i overensstemmelse med det antal uddannelsespladser, undervisningsministeren har fastsat.

Det er også amterne og kommunerne, der har forpligtelsen til at tilvejebringe en kreds af praktikpladser, der er således sammensat, at mindst én af den studerendes praktikperioder kan gennemføres på et praktiksted, hvis virksomhed retter sig mod børn, unge eller voksne i sociale vanskeligheder eller med fysiske eller psykiske handicap (i daglig tale »specialpraktik«), jf. uddannelsesbekendtgørelsen, § 7, stk. 2.

Jeg kan oplyse, at jeg ikke har modtaget nogen henvendelse fra de ansvarlige myndigheder om, at de ikke kan leve op til disse forpligtelser.

Tværtimod har en undersøgelse, som Amtsrådsforeningen har foretaget af praktikpladsudbudet pr. 1.8.93, påvist, at det var lykkedes at fremskaffe både det nødvendige antal praktik-

pladser i alt og det tilstrækkelige antal »specialpraktikpladser« til den første årgang under den ny uddannelse.

Jeg er dog bekendt med, at nogle studerende har den opfattelse, at seminarierne får stillet for få »specialpraktikpladser« til rådighed.

Denne opfattelse skyldes formentlig to forhold, der trækker i samme retning.

For det første er der visse vanskeligheder forbundet med at etablere praktik på en række institutioner for handicappede. Det har de regionale praktikpladsudvalg, der har til opgave at koordinere arbejdet med at tilvejebringe praktikpladser, tilkendegivet. Disse vanskeligheder skyldes – efter det for mig oplyste – at mange af disse institutioner er så små, at personalenormeringen ikke giver plads for at finansiere praktikantstillinger inden for institutionens eget budget.

Dette problem kan, så vidt jeg skønner, kun afhjælpes, hvis man begrænser anvendelse af den institutionsbundne konverteringsmodel for finansiering af praktikantlønninger, der er den hyppigst anvendte, og i stedet fra kommunens eller amtets samlede institutionsbudget tilvejebringer en lønpulje, der kan finansiere praktikpladser på sådanne små institutioner. Denne finansieringsmodel blev der da også peget på i bemærkningerne til lovforslaget om den ny pædagoguddannelse.

Jeg har dog ingen mulighed for direkte at blande mig i den måde, hvorpå den enkelte kommune eller det enkelte amt vælger at finansiere praktikantlønningerne. Og jeg finder heller ikke, at jeg på det foreliggende grundlag har anledning til at fravige min hidtidige opfattelse, at problemer af denne art både kan og skal løses lokalt/regionalt – og også vil blive det.

For det andet ser det for mig ud, som om de studerende og en del af seminarierne ønsker at fastholde en meget snæver fortolkning af ovennævnte bestemmelse i bekendtgørelsen (§ 7, stk. 2), f.eks. sådan, at den alene sigter til institutioner, hvis klientel udelukkende er vidtgående psykisk eller fysisk handicappede personer.

Amterne og kommunerne, der som nævnt har ansvaret for at fremskaffe praktikpladserne, ønsker derimod at administrere efter en videre fortolkning, f.eks. sådan, at den også kan rumme pædagogiske arbejdspladser, hvor kun en del af klientellet er i sociale vanskeligheder eller har fysiske eller psykiske handicap. I det mindste ønsker de det i opbygningsfasen, fordi der som omtalt er visse vanskeligheder forbundet